

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0043/2014

23.1.2014

***

HENSTILLING

om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (11767/1/2013 – C7-0344/2013 – 2013/0205(NLE))

Udvalget om International Handel

Ordfører: Yannick Jadot

Tegnforklaring

- * Høringsprocedure
- *** Godkendelsesprocedure
- ***I Almindelig lovgivningsprocedure (førstebehandling)
- ***II Almindelig lovgivningsprocedure (andenbehandling)
- ***III Almindelig lovgivningsprocedure (tredjebehandling)

(Proceduren afhænger af, hvilket retsgrundlag der er valgt i udkastet til retsakt)

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING	5
BEGRUNDELSE.....	6
UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET	9
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	13

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

**om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union
(11767/1/2013 – C7-0344/2013 – 2013/0205(NLE))**

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11767/1/2013),
  - der henviser til udkast til den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (11767/1/2013),
  - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 207, stk. 3, første afsnit, artikel 207, stk. 4, første afsnit, artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), nr. v), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0344/2013),
  - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 7,
  - der henviser til henstilling fra Udvalget om International Handel og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0043/2014),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
  2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Republikken Indonesiens regeringer og parlamenter.

BEGRUNDELSE

Formålet med den frivillige partnerskabsaftale mellem Republikken Indonesien og Den Europæiske Union er at etablere en ramme med henblik på (i) at sikre sporbarheden af træprodukter, (ii) at indføre en verificationsprocedure, der attesterer, at træprodukter, der sendes på markedet i Den Europæiske Union, er erhvervet, fældet, transporteret og eksporteret lovligt og derved at sikre god forvaltning og lovlig udnyttelse af indonesiske skove og (iii) at styrke gyldigheden af Unionens handlingsplan for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT). Den frivillige partnerskabsaftale med Indonesien blev indgået den 30. september 2013 med en ceremoni, der blev afholdt i Bruxelles.

Indgåelsen af den frivillige partnerskabsaftale med Indonesien er et vigtigt skridt i EU's indsats for at forbedre den bæredygtige forvaltning af skove på globalt plan, standse afskovning og skovnedbrydning og at ansøre systemiske ændringer i skovsektoren ved at belønne agtpågivende aktører, der erhverver træ fra legale og pålidelige kilder og beskytte dem mod illoyal konkurrence. Indonesien er særlig vigtig i den henseende. For det første er det verdens tredjestørste regnskovs område efter Amazonas og Congobækkenet. Denne arv er imidlertid truet af ukontrolleret masseødelæggelse af Indonesiens regnskove og kulstofrige tørvejordområder til palmeolie og papir, hvilket gør Indonesien til den tredjestørste udleder af drivhusgasser i verden, hvilket har en indvirkning på klimaændringerne. For det andet fastlægger den frivillige partnerskabsaftale nye standarder for forvaltningen af indonesiske skove. Det er imidlertid kun ti procent i værdi af eksport af indonesisk træ og indonesiske træprodukter, som er beregnet til EU, medens resten hovedsagelig eksporteres til lande i Asien. Ordføreren er meget interesseret i den spillovereffekt, som et bæredygtigt indonesisk skovforvaltningssystem også bør kunne få for eksporten af træ til disse markeder.

Selv om ordføreren godkender indgåelsen af den frivillige handelsaftale og opfordrer begge parter til at ratificere aftalen, er han alvorligt bekymret over, hvorvidt det indonesiske system til verifikation af lovlighed for træprodukter (TLAS)/ Sistem Verifikasi Legalitas Kayu (SVLK) er operationelt. Under den frivillige partnerskabsaftale kan indonesisk træ og indonesiske træprodukter, der er omfattet af den frivillige partnerskabsaftale, indføres på EU-markedet som FLEGT-licenseret træ, der automatisk anses som lovligt i overensstemmelse med bestemmelserne i den nye EU-forordning om træ, som har fundet anvendelse siden den 3. marts 2013, så snart begge parter blev enige om betingelserne i SVLK-verifikationssystemet. Eftersom EU's godkendelse af SVLK er formaliseret gennem en gennemførelsesretsakt, ifølge hvilken Parlamentet, i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF, ikke deltager, er det vigtigt at anmode Kommissionen om at sikre, at SVLK er vandtæt og fuldt funktionsdygtig, før der udstedes FLEGT-eksportlicenser. På nuværende tidspunkt er udviklingen af SVLK langt fra, hvad der er nødvendigt for at sikre systemets funktion og integritet og opnå de mål, der er fastsat i den indgåede aftale.

Hidtil er mindre en halvdelen af trækilderne i landet blevet SVLK-certificeret. Store mængder af uverificeret træ fra skovrydning med henblik på at gøre plads til landbrug og papirmasse- og papirplantager tilføres forsyningskæden. I løbet af de seneste år er den registrerede mængde af sådant træ steget voldsomt, næsten tre gange så meget som den mængde, der

produceres ved selektive skovningskoncessioner¹. Indonesien mistede mindst 1 240 000 hektar skov i perioden fra 2009 til 2011², hovedsagelig på grund af udvidelsen af palmeolieplantager og omlægning af skov til papirmassekoncessioner. En bekymrende kendsgerning er, at træ og træprodukter fra disse områder kunne tilføres EU-markedet med en FLEGT-licens. SVLK-systemet reviderer ikke på nuværende tidspunkt den proces, som kan legitimere træ fra omlægnings af skove. Systemet gør det ikke muligt at verificere fældning på stedet på en måde, der garanterer overensstemmelse med de restriktioner, der er indeholdt i de retningslinjer, der ledsager skovomlægningstilladelser eller miljøkonsekvensanalyser (AMDAL) og kan derfor ikke regulere tilstrømningen af træ, fra hvad der måske er den dårligst forvaltede undersektor af Indonesiens arealanvendelse.

Endvidere kræver SVLK ikke adskillelse af træ, der er certificeret af SVLK, og træ der ikke er det. Den manglende adskillelse ved savværkerne gør det umuligt med sikkerhed at fastslå træets lovlige eller ulovlige oprindelse. Dette problem forstørres, fordi det ikke kræves udtrykkeligt af SVLK's revisorer, at de skal revidere hver enkelt led i forsyningskæden. SVLK's revisioner synes heller ikke i tilstrækkelig grad at kunne vurdere, hvorvidt de reviderede selskaber har overholdt de lokale og oprindelige samfunds rettigheder i forbindelse med skovhugsten. Verifikationsorganerne har ikke et specifikt mandat til denne rolle inden for rammerne af det nuværende SVLK.

Adskillige beviser tyder på, at mange kommercielle koncessioner, der tilfører Indonesiens hjemmemarked og eksportmarked træ af alle sorter, i bedste fald blev erhvervet på tvivlsom vis og i nogle tilfælde på ulovlig vis. I 2010 beskrev næstformanden for Indonesiens udvalg for udryddelse af korruption skovsektoren som "en kilde til ubegrænset korruption". Så længe korruptionen i Indonesien er forankret på alle forvaltningsniveauer, kan der stilles spørgsmålstejn ved troværdigheden af landets udstedelse af FLEGT-licenser. Korruptionsproblemet forstørres ved manglen på opdaterede, gennemskelige og tilgængelige oplysninger og kort. Den eksisterende inkonsekvens medfører flere forskellige fortolkninger af lovene. Dette resulterer i konflikter med de lokale og oprindelige samfund. Samtidig er grundlæggende adgang til oplysninger nødvendig for, at den uafhængige inspektør kan varetage sin opgave på troværdig vis. Koncessionskort, markdelingskort og kopier af tilladelser bør registreres i et offentligt register.

Den foreslåede mekanisme til kontrol af SVLK's funktion er næsten fuldstændig afhængig af revisorerne og de uafhængige inspektører. SVLK skal roses for den officielle rolle, der tildeles de uafhængige inspektører, som også omfatter civilsamfundet. Dog har netværket af uafhængige inspektører begrænset kapacitet for så vidt angår menneskelige og økonomiske ressourcer. De uafhængige inspektørers aktiviteter dækker blot 5 % af alle de SVLK-licenser, der udstedes af verifikationsorganer, og dette skyldes i høj grad begrænsede menneskelige og økonomiske ressourcer. Dette problem bør håndteres hurtigst muligt, både hvad angår omfang og kvalitet. Endvidere bør de involverede personers sikkerhed garanteres, for at sikre, at

---

¹Bemærkningerne er baseret på skovbrugsministeriets oplysninger om produktionen 2006-2010. Kilder: Tabel IV.2.2., s. 182 i Bina Usaha Kehutanan, rapport om virksomhedsudviklingen i skovsektoren <http://www.scribd.com/doc/88508089/STATISTIK-KEHUTANAN-2010>, og Buku Statistik Kehutanan Indonesia, Indonesiens skovbrugsministerium, juli 2012, http://www.dephut.go.id/files/BUku%20Statistik%20Juli%202012_terbaru.pdf

² Greenpeace, 2013. Licence to kill.

http://www.greenpeace.org/international/Global/international/publications/forests/2013/LicenceToKill_ENG_LOWRES.pdf: s. 4.

netværket af uafhængige inspektører fungerer korrekt. Det er af afgørende betydning, at vold, trusler og enhver form for misbrug over for de, der gennemfører overvågningen, tages alvorligt og retsforfølges aktivt.

Det er stærkt bekymrende, at SVLK-systemet på nuværende tidspunkt ikke foreskriver foranstaltninger til afhjælpning af de ovennævnte mangler. Indonesiens skovministerium har ikke noget klart system for overvågning, katalogisering og opfølgning på selskabers overtrædelse af SVLK. Selskaber, der opererer på en måde, der er ulovlig ifølge lovgivningen, risikerer i virkeligheden sjældent retsforfølgelse, men sanktioneres snarere administrativt med et krav om at gennemgå en ny revision under SVLK. På denne måde kan SVLK udgøre en bureaukratisk hindring for retfærdig anvendelse af lovgivningen, og der er tydeligvis en risiko for, at selskaber, der ikke opfylder SVLK's standarder blot gives en ny chance for at opfylde dem, i stedet for at blive indberettet som lovbrudere til de retshåndhævende myndigheder.

Ordføreren opfordrer de indonesiske myndigheder til at udnytte den første revision af SVLK, der finder sted på nuværende tidspunkt, til at håndtere alle disse spørgsmål og til at sørge for, at alle civilsamfundets parter inddrages i revisionsprocessen i tilstrækkeligt omfang. Civilsamfundets rolle og inddragelse i overvågningen har givet SVLK en vis grad af troværdighed, men kun hvis dette engagement fortsætter, og gennemsigtigheden mod andre interessenter i civilsamfundet styrkes.

Ordføreren opfordrer Kommissionen til at sikre, at SVLK's mangler fjernes, før der udstedes FLEGT-licenser for indonesiske træprodukter. Det er udelukkende under denne forudsætning, at ordføreren anbefaler indgåelse af denne frivillige partnerskabsaftale. Ordføreren forventer, at Kommissionen forelægger sin vurdering af SVLK-certificeringssystemet for Parlamentet, inden den udsteder FLEGT-licenser til indonesiske træprodukter.

18.12.2013

UDTALELSE FRA UDVIKLINGSUDVALGET

til Udvalget om International Handel

om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af den frivillige partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Indonesien om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet med træ og træprodukter til Den Europæiske Union (11767/1/2013 – C7-0344/2013 – 2013/0205(NLE))

Ordfører for udtalelse: Kriton Arsenis

KORT BEGRUNDELSE

Den frivillige partnerskabsaftale mellem Republikken Indonesien og Den Europæiske Union blev undertegnet den 30. september 2013 og har til formål at bekæmpe handel med ulovligt tømmer ved at indføre en licensordning til kontrol af lovligheden af de træprodukter, der indføres i Unionen i henhold til FLEGT-partnerskabet (handlingsplan om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet).

FLEGT-aftalerne er blandt de mest gennemsigtige partnerskabsaftaler, EU indgår. FLEGT-partnerskabet er et værdifuldt skovforvaltningsredskab, da det indebærer ordentlige høringsprocesser, der tilskynder til, at en bred vifte af interessenter, herunder civilsamfundsorganisationer i partnerlandene, reelt inddrages i politikudformningen og -gennemførelsen. På denne måde styrker FLEGT-processerne dialogen mellem interessenterne, forsvarer de lokale og oprindelige samfunds interesser, øger gennemsigtigheden og bekæmper korruption. Samtidig respekterer FLEGT også producentlandenes suveræne rettigheder og behandler dem som ligeværdige partnere i processen.

Ulovlig skovhugst underminerer ansvarlig skovforvaltning, fremmer korruption og mindsker producentlandenes indkomst (Indonesien tabte skønsmæssigt omkring 7 mia. USD mellem 2007 og 2011), og det har alvorlige økonomiske og sociale konsekvenser for de fattige og dårligt stillede. Partnerskabsaftalen har til formål at bekæmpe de grundlæggende årsager til den ulovlige handel, herunder korruption og manglende klarhed om ejendomsretten til jorden.

Indonesien har verdens tredjestørste regnskov, der dækker mere end halvdelen af landets areal (944 000 km²). Den omfatter nogle af verdens sidste intakte skove, som ikke er gennemskåret af veje. De indonesiske skove har således global betydning på grund af deres biodiversitet.

Samtidig er de indonesiske skove meget vigtige for den globale kamp mod klimaændringer på grund af kulstofbinding og -lagring. Ikke desto mindre er Indonesiens årlige nettotab af skovareal det tredjestørste i verden. Hurtig skovrydning og ødelæggelse af områder med tørvejord har desuden gjort landet til verdens tredjestørste udleder af drivhusgasser. Da klimaændringerne i stigende grad bliver en kilde til sult, fattigdom, sygdom og udvandring, er denne aftale af særlig betydning for Udviklingsudvalget.

Partnerskabsaftalen opstiller nye standarder for forvaltningen af de indonesiske skove, men dens indvirkning på skovrydningen kan blive begrænset, da kun omkring 10 % af eksporten i udtrykt i værdi går til EU. Dog har Indonesien planer om at bruge sit system til verifikation af lovlighed for træprodukter på al eksport (også til lande uden for EU) af kommercielt træ og kommercielle træprodukter. Der foretages endnu ikke separate kontroller af lovligheden af importeret træ.

Indonesien begyndte at gennemføre sit nationale system til lovlighedsvurdering af træprodukter, SVLK, i september 2010, hvor det iværksatte et program for tilsyn og kapacitetsopbygning på tværs af branchen. Udviklingsudvalget understreger, at det er vigtigt, at SVLK bliver fuldt operationelt, inden der udstedes FLEGT-eksportlicenser. På nuværende tidspunkt opfylder SVLK ikke de standarder, der er nødvendige for at sikre systemets funktion og ukrænkelighed. Træ, der certificeres i henhold til SVLK-systemet, skal kunne spores tilbage til en autoriseret skovbrugskoncession eller en privatejet skov, der drives i overensstemmelse med den indonesiske lovgivning. Indonesiens koncessionstildelingsproces er blevet kritiseret af miljøgrupper og menneskerettighedsorganisationer, som hævder, at den har ført til konvertering af værdifulde urskove. SVLK-systemet omfatter endnu ikke tilsyn med konvertering af skove, hvilket ville kunne legitimere processen.

Human Rights Watch påpegede for nylig i rapporten "The Dark Side of Green Growth" SVLK-systemets omfattende mangler, især systemets manglende kapacitet til at beskytte mod krænkelse af ejendomsretten til jord, eftersom tilsynsprocessen ikke garanterer, at myndighederne udsteder tilladelser for jord, der ikke tidligere er gjort krav på, eller at virksomhederne har kompenseret de lokale samfund for tabt land eller indhentet frit, forudgående og informeret samtykke, inden operationerne indledes. Konflikter om jord i forbindelse med skovrydning og plantagekoncessioner er almindelige i Indonesien, og udeladelsen heraf udgør et væsentligt hul i SVLK-certificeringen.

En central styrke ved det indonesiske SVLK-system er det ansvar, der pålægges civilsamfundsgrupper og enkeltpersoner til at gøre indsigelse mod tilsynet. Det er dog nødvendigt at forbedre overvågningskapaciteten og garantere sikkerheden for de personer, der varetager denne opgave.

Udviklingsudvalget opfordrer den indonesiske regering til at udvise en stærk politisk vilje i gennemførelsen af partnerskabsaftalen med henblik på at opnå en bedre skovforvaltning og anerkendelse af de oprindelige samfunds ejendomsret til skoven.

Udviklingsudvalget opfordrer Kommissionen til at drage omsorg for, at SVLK-systemets mangler udbedres, og at SVLK-systemet er fuldt operationelt, inden der udstedes FLEGT-licens til indonesiske træprodukter. Det er udelukkende under denne forudsætning, at ordføreren anbefaler indgåelse af denne frivillige partnerskabsaftale.

*****

Udviklingsudvalget opfordrer Udvalget om International Handel, som er korresponderende udvalg, til at foreslå Parlamentet at give sin godkendelse.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	18.12.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 18 -: 1 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Catherine Grèze, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Ivo Vajgl, Daniël van der Stoep, Anna Záborská
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Kriton Arsenis, Santiago Fisas Ayxela, Isabella Lövin
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Jolanta Emilia Hibner

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	21.1.2014
Resultat af den endelige afstemning	+ : 29 - : 0 0 : 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Laima Liucija Andrikienė, Maria Badia i Cutchet, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, María Auxiliadora Correa Zamora, Christofer Fjellner, Yannick Jadot, Metin Kazak, Franziska Keller, Bernd Lange, David Martin, Vital Moreira, Paul Murphy, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Niccolò Rinaldi, Helmut Scholz, Peter Šťastný, Robert Sturdy, Henri Weber, Jan Zahradil, Paweł Zalewski
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Catherine Bearder, Béla Glattfelder, Syed Kamall, Elisabeth Köstinger, Katarína Neveďalová, Tokia Saïfi, Peter Skinner, Jarosław Leszek Wałęsa
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Sophie Auconie, Franco Frigo